

Дамян Дамянов

Траурен марш

Страшен, тъжен, в ужаса – чаровен,
той звучи пак в живата ми мисъл.
Чий ли беше? Бах? Шопен? Бетховен?
Кой ли точно беше го написал?
„Пам-пам-парам-пам-парам-парам-пам-пам...“
Цигани с флигорни дуят бузи...
Пам-пам-парам-пам... Тържествен слизам „там“
дето всеки слиза... Мрак охлузен...
Куп лопати пръст. Гърми капакът.
Вън реват деца, невести, внуци...
Само мен ме няма. Тъна в мрака.
Дваж по-страшни стават тези звуци.
Боже, как ще легна?! Питам как, а
не, не ми се ляга в съд оловен,
чамов... Пък макар на крак там
да ми дойдат Бах, Шопен, Бетховен!...
Страшната мелодия витае
и със нея пита ме всемирът:
„Има ли значение чия е,
като и на теб ще я изсвирят?“

КРАЙ

© 1993 Дамян Дамянов

Сканиране, разпознаване и редакция: Борис Борисов, 2008

Набиране: Мартин Митов

Публикация

Дамян Дамянов, *Още съм жив*. ИК „Христо Ботев“, С. 1993. ISBN 953-445-114-5

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8546>]